

امتیاز مجاورت پتروشیمی با میادین گازی داخلی؛ فرصتی طلایی برای محرومیت‌زدایی

حمیدرضا شکوهی

توسعه صنعت پتروشیمی در مناطق مختلف کشور، هم منتقدانی دارد و هم موافقانی. منتقدان می‌گویند دوری از منابع خوراک پتروشیمی، هزینه‌ای زائد برای انتقال خوراک به مجتمع‌های پتروشیمی ایجاد می‌کند و برهمین‌اساس با اجرای طرح‌هایی مانند خط لوله اتیلن غرب نیز مخالفت می‌کنند.
بالین‌وجود، حامیان توسعه صنعت پتروشیمی در تمامی نقاط کشور، بر این‌ اعتقادند که صنعت پتروشیمی و صنایع تکمیلی وابسته به آن، اشتغال بسیار بالا و درعین‌حال پایداری ایجاد می‌کند و به‌همین‌دلیل با توسعه پتروشیمی در سراسر کشور، می‌توان گام‌های بلندی برای محرومیت‌زدایی در سراسر کشور برداشت. اما نکته‌ای که در این زمینه گاه مغفول واقع شده یا کمتر به آن توجه شده، این است که منابع خوراک پتروشیمی صرفا در آب‌های خلیج فارس یا در میادین مشترک نیست و در مناطق داخلی کشور و همچنین مناطق خشکی مجاورت آب‌های جنوبی نیز میادین گازی و نفتی مختلفی وجود دارد که از استخراج آنها، می‌توان برای توسعه صنایع پتروشیمی استفاده کرد. در حقیقت، در مجاورت میادین گازی داخل کشور می‌توان صنایع پتروشیمی و صنایع وابسته به آن را تأسیس کرد تا مناطق داخلی کشور نیز از منابع خدادادی موجود در آن مناطق بهره‌مند شده و طعم شیرین توسعه را بچشند. به‌ویژه با توجه به اینکه اغلب میادین گازی داخلی کشور در مناطقی واقع شده‌اند که از لحاظ اشتغال با مشکلات فراوانی مواجه هستند و بی‌کاری در آنها پیداد می‌کند.

میادین گازی داخلی کشور کدام هستند؟

میادین گازی داخلی کشور که میادین مشترک محسوب نمی‌شوند، حدود ۲۴ میدان هستند و در استان‌های غربی، جنوبی و شمالی کشور قرار دارند که تقریبا همگی فعال هستند و نقش مهمی در تولید گازی که کشور به آن نیاز دارد، دارند. در این میان، استان فارس از اهمیت بیشتری برخوردار است، چراکه بیش از نیمی از میادین گازی داخلی کشور در استان فارس قرار دارند. تعدادی از میادین گازی در استان‌های بوشهر و هرمزگان، از جمله در جزیره قشم، قرار دارند و دو میدان گازی در استان‌های ایلام و خراسان و همچنین یک میدان گازی در آب‌های شمال ایران، فرصت مناسبی را برای تأمین خوراکی که صنایع پتروشیمی به آن نیازمند هستند، در مناطق داخلی کشور فراهم کرده تا توسعه صنعت پتروشیمی صرفا به آب‌های ماهشهر و عسلویه منحصر نشود و اگر هم، خواستار تأسیس مجتمع‌های پتروشیمی و صنایع مرتبط با آن در داخل کشور هستیم، بتوانیم در مجاورت میادین گازی داخلی و غیرمشترک هم این تأسیسات را به منظور محرومیت‌زدایی و افزایش اشتغال در این مناطق بدون نگرانی به خاطر دوری از منابع خوراک تأسیس کنیم.

استان فارس، منبع میادین گازی داخل کشور

میادین گازی هما و شاول: میدان گازی هما و میدان گازی شانول واقع در بخش علم‌رودشت شهرستان لامرد استان فارس از میادین تأمین‌کننده گاز پالایشگاه پارس‌ساز هستند. میدان گازی هما در کوه هوهو در منطقه علم‌رودشت و میدان گازی شانول در کوه تنگ‌خور علم‌رودشت واقع شده‌اند. میدان گازی هما دارای ۱۶ حلقه چاه با تسهیلات سرچاهی، خط لوله و مرکز جمع‌آوری و میدان گازی شانول دارای ۱۲ حلقه چاه با تسهیلات سرچاهی، خط لوله و مرکز جمع‌آوری است. توان تولیدی میادین گازی هما و شانول در مجموع ۳۵/۶ میلیون مترمکعب و توان تولید مایعات گاز آنها، ۱۲۷۹۰ بشکه در روز است.

میدان گازی وراوی: میدان گازی وراوی در کوه نر در جنوب بخش علم‌رودشت و در ۳۰ کیلومتری شرق لامرد واقع شده که دارای هشت حلقه چاه و تسهیلات سرچاهی، یک چند راهه و خطوط لوله است. گاز این میدان به وسیله یک خط لوله ۱۶اینچی به طول ۱۶ کیلومتر به پالایشگاه پارسیان دو، ارسال می‌شود. توان تولید روزانه گاز اینس ۸/۵ میلیون مترمکعب و توان تولید مایعات گاز آن، هزارو ۴۴۰ بشکه است. میدان گازی سفید باغون: میدان گازی سفید باغون در مرکز استان فارس قرار دارد و در سال ۱۳۸۸ کشف شده است. حجم ذخیره گاز در جای میدان هالکان، ۱۲ تریلیون و ۴۰۰ میلیارد فوت‌مکعب معادل ۳۵۵ میلیارد مترمکعب اعلام شده و میدان سفید باغون از حجم ذخیره گاز طبیعه حدود شش تریلیون فوت‌مکعب برخوردار بوده که این میدان تازه اکتشاف‌شده، همجوار با میدان هالکان در استان فارس قرار گرفته است. پیش‌بینی می‌شود حدود ۷۰ درصد ذخیره در جای میدان هالکان؛ امکان استحصال داشته باشد. همچنین حجم میعانات گازی درجا در این میدان، ۲۴۹ میلیون بشکه برآورد شده که از این میزان، حدود ۹۸ میلیون بشکه امکان استحصال دارد.

میدان گازی سفید زاخو: تاق‌دیس سفید زاخو در منطقه کوهستانی استان فارس و در حدود ۳۰کیلومتری جنوب شهرستان قیر و در دهستان زاخویه قرار دارد. میدان بزرگ گازی سفید زاخو که در شهرستان قیروکارزین بخش افزر واقع شده است، یکی از بزرگ‌ترین میادین گازی کشور است. در پیش‌بینی‌های اولیه، گاز درجای میدان سفید زاخو، یک‌تریلیون و ۵۰۰ میلیارد فوت‌مکعب (TCF) تخمین‌زده شده بود. به‌منظور تکمیل اطلاعات اکتشافی این میدان در سال ۱۳۸۲، عملیات لرزه‌نگاری

دو بعدی انجام و اطلاعات به‌دست‌آمده، پردازش و تفسیر شد و تاق‌دیس سفید زاخو دارای پتانسیل تشخیصی داده شد. به‌این‌ترتیب با انجام عملیات حفاری در نیمه دوم سال ۱۳۸۴، اولین چاه اکتشافی تا عمق ۵هزارو ۲۷۱ متر حفاری شد و براساس اطلاعات به‌دست‌آمده از این چاه، مدیریت اکتشاف شرکت ملی نفت ایران، موفق به کشف گاز شیرین در لایه‌های ضریب برداشت گاز ۷۵ درصد و ضریب برداشت میعانات گازی ۳۵ درصد در نظر گرفته شده است. مدیریت اکتشاف شرکت ملی نفت ایران پیش‌بینی کرده است درصورتی‌که در این میدان ۱۷ حلقه چاه حفر شود، می‌توان روزانه ۳۰ میلیون مترمکعب گاز از آن استحصال کرد.

میدان گازی دی: میدان گازی دی در جنوب میدان گازی هالکان و در مجاورت میدان گازی سفید زاخو قرار دارد که توسعه آن هم‌زمان با این میدان انجام می‌گیرد. گاز تولیدی میدان دی به‌دلیل شیرین‌بودن، زودتر از میدان سفید زاخو استخراج می‌شود. با توسعه میدان دی، گاز شیرین این میدان مستقل به همراه میادین آغار و دالان، به شبکه سراسری تزریق می‌شود. در طرح توسعه میادین دی و سپیدزاخو، احداث تأسیسات سرچاهی و خطوط لوله جریان می‌شود. در طرح توسعه میادین دی و سپیدزاخو، احخذ مجوزها، فضای سبز، تکمیل مطالعات مخزن، توسعه واحد فرآوری فراشند، احداث مراکز جمع‌آوری و تفکیک و خطوط لوله انتقال و پروژه‌های مشترک دو میدان، بازرسی، تحصیل اراضی، اخذ مجوزها، فضای سبز، تکمیل مطالعات مخزن، توسعه واحد فرآوری فراشند، احداث مراکز جمع‌آوری و تفکیک و خطوط لوله انتقال و پروژه‌های حفاری ۱۳ حلقه چاه در دستور کار قرار گرفته بود. **میدان گازی تابناک:** میدان گازی تابناک در جنوب‌غرب شهر لامرد واقع شده و در سال ۱۳۴۲ کشف شده است؛ اما مطالعات جامع روی این میدان، در سال ۱۳۸۰ آغاز شد. تاکنون ۲۶ حلقه چاه در این میدان حفاری شده و بهره‌برداری از آن، از نیمه دوم سال ۱۳۸۲ آغاز شده است. گاز تولیدی چاه‌ها پس از ارسال به مراکز سه‌گانه جمع‌آوری، به وسیله دو خط لوله ۳۰اینچی هرکدام به طول ۳۰ کیلومتر به پالایشگاه گاز پارسیان ارسال و از آنجا به خط لوله سراسری گاز فرستاده می‌شود. هم‌اکنون توان تولید روزانه گاز و مایعات گازی این میدان به ترتیب برابر ۳۷ میلیون مترمکعب و ۱۹۷۸۱ بشکه است؛ هرچند که درباره ظرفیت واقعی تولید این میدان، ابهاماتی وجود دارد. **میدان گازی آغار:** این میدان در فاصله ۱۱کیلومتری جنوب‌شرقی شیراز و ۳۵ کیلومتری جنوب‌شرقی فیروزآباد در مجاورت شهر قیر قرار گرفته و در سال ۱۳۵۱ کشف شده است. در میدان گازی آغار ۱۶ حلقه چاه وجود دارد که ۱۳ حلقه از آن، تولیدی است. تولیدی از این میدان از اواخر سال ۱۳۷۷ آغاز شده که گاز و مایعات گازی میدان پس از تفکیک، جهت فراروش از طریق دو خط لوله جداگانه به طول ۹۰ کیلومتر به پالایشگاه گاز فراشند ارسال می‌شود. توان تولید گاز و مایعات گازی اینس میدان، به ترتیب ۲۲/۹۵میلیون مترمکعب در روز و چهار هزارو ۳۰۰ بشکه در روز است.

میدان گازی دالان: میدان گازی دالان در فاصله ۱۲۰کیلومتری جنوب‌شرقی شیراز و فاصله ۲۰کیلومتری جنوب‌شرقی شهر فراشند قرار دارد. این میدان در سال ۱۳۵۴ کشف و بهره‌برداری از آن، از سال ۱۳۷۱ آغاز شده است. در میدان دالان ۱۴ حلقه چاه وجود دارد که ۱۲ حلقه از آن تولیدی است. گاز تولیدی از میدان‌های دالان و آغار برای فراروش به پالایشگاه فراشند که در کنار میدان گازی دالان واقع شده است، ارسال می‌شود. گاز تولیدی این پالایشگاه، بنا به نیاز، می‌تواند برای تزریق در میادین نفتی با خط لوله ۴۲اینچی به طول ۳۳۰ کیلومتر به مناطق نفت‌خیز و یا از طریق خط لوله ۳۰اینچی، به طول

۲۵ کیلومتر به خط لوله سراسری گاز شماره دو ارسال شود. همچنین مایعات گازی تولیدی از طریق خط لوله هشت اینچی به طول ۱۵۴ کیلومتر، به پالایشگاه فجرجم و از آنجا به بندر طاهری یا از طریق تانکر به پالایشگاه شیراز فرستاده می‌شود. توان تولید گاز و مایعات گازی میدان دالان، به‌ترتیب ۲۱/۴۵میلیون مترمکعب در روز و پنج هزارو ۳۰۰ بشکه در روز است. **میدان گازی‌هالکان:** میدان گازی‌هالکان، در ۷۳کیلومتری شمال عسلویه و در جنوب استان فارس ضریب برداشت گاز ۷۵ درصد و ضریب باغون و شمال میدان گازی سفید زاخو و میدان گازی دی قرار گرفته است. یک پروژه بزرگ لرزه‌نگاری دو بعدی، به وسعت هزار کیلومترمربع، خط لرزه‌نگاری در سال ۱۳۸۳ تا ۱۳۸۴ در جنوب استان فارس اجرا شد که در پی آن، میدان‌هالکان و چند میدان گازی دیگر، در این استان کشف شد. طول این میدان برابر ۵۰ کیلومتر و عرض آن، ۱۱ کیلومتر و حجم ذخیره گاز درجای میدان‌هالکان، ۱۲ تریلیون و ۴۰۰ میلیارد فوت‌مکعب، معادل ۳۵۵ میلیارد مترمکعب است. با توجه به ضریب بازیافت حدود ۷۰ درصد این میدان، هشت تریلیون و ۹۲۸ میلیارد فوت‌مکعب از گاز آن را می‌توان قابل استحصال کرد. همچنین حجم میعانات گازی در جا در میدان هالکان، ۲۴۹ میلیون بشکه برآورد شده که از این میزان، حدود ۹۸ میلیون بشکه آن، امکان استحصال دارد. با توسعه این میدان گازی، امکان تولید روزانه ۵۰ میلیون مترمکعب گاز برای مدت ۲۰ سال فراهم می‌شود.

میادین گازی سایر استان‌های کشور

سایر میادین گازی کشور در سه بخش از کشور پراکنده شده‌اند. بخش اول در جنوب کشور در استان‌های بوشهر و هرمزگان، بخش دوم در استان ایلام و بخش سوم در استان خراسان است. **میدان گازی خیام:** میدان گازی خیام، در شرق عسلویه در حاشیه خلیج فارس در ۳۰کیلومتری غرب بندر مقام و در خشکی واقع شده و حدود ۲۱/۵ کیلومتر طول و ۲/۵ کیلومتر عرض دارد. مطالعات زمین‌شناسی در منطقه بین بندر مقام و بندر عسلویه، منجر به کشف این میدان مهم شد. میدان گازی خیام با حفر یک حلقه چاه اکتشافی، در عمق چهارهزارو ۶۶۰متری کشف شد. میدان خیام دارای بیش از ۹ تریلیون و ۸۰ میلیارد فوت‌مکعب ذخیره در جای گاز است و براساس پیش‌بینی‌های به عمل آمده، این میدان توان تولید روزانه ۱/۱ میلیون مترمکعب گاز را حداقل برای ۲۸ سال دارد که تقریبا، معادل تولید یک فاز میدان گازی پارس جنوبی است. حجم گازی که میدان خیام می‌تواند استحصال کند در حدود هفت تریلیون و ۳۲۰ میلیارد فوت‌مکعب، معادل ۲۱۰ میلیارد مترمکعب است. میدان گازی خیام بیش از ۲۱۸ میلیون بشکه میعانات گازی دارد که ۱۰۰ میلیون بشکه آن امکان استحصال دارد. توان تولید میعانات گازی این میدان، حدود ۱۱ هزار بشکه است. درخور توجه است بدانید که کشف نفت در یک میدان گازی، تاکنون سابقه نداشته و تا پیش از سال ۱۳۸۸ نیز، در مخازن هیدروکربوری این منطقه، فقط گاز طبیعی کشف شده بود؛ اما در آن سال با حفر یک حلقه چاه اکتشافی در میدان گازی خیام، وجود ذخایر نفت خام در آن محرز شد. در این میدان، امکان تولید روزانه ۳۵ هزار بشکه نفت خام وجود دارد. حدود ۲۲ درصد از این ذخایر نفتی میدان خیام، قابل استحصال بوده و ازاین‌رو حجم نفت قابل استحصال معادل ۱۷۰میلیون بشکه خواهد بود. این میدان نفتی، در حاشیه خلیج فارس و در ۳۰ کیلومتری غرب بندر مقام و در خشکی قرار دارد.

میدان گازی نار: میدان گازی نار در مجاورت میدان و کنگار و در نزدیکی شهر جم در استان بوشهر قرار گرفته است. در میدان گازی نار ۳۱ حلقه چاه وجود دارد که ۲۷ حلقه از آن تولیدی است. به منظور

برداشت حداکثری گاز از این میدان، پروژه احداث ایستگاه تقویت فشار برای تأمین فشار ورودی پالایشگاه اجرا و در آذر ۸۸ راه‌اندازی شده است. توان تولید گاز و مایعات گازی میدان نار به ترتیب ۳۸ میلیون مترمکعب در روز و دوهزارو ۵۲۰ بشکه در روز است. **میدان گازی کنگان:** این میدان در فاصله ۱۶۰کیلومتری جنوب‌شرقی بوشهر و در نزدیکی شهر کنگان واقع شده و در زمره بزرگ‌ترین میادین گازی خاورمیانه است. میدان گازی کنگان در سال ۱۳۵۱ کشف شده است. در میدان گازی کنگان ۴۴ حلقه چاه وجود دارد که ۴۰ حلقه از آن تولیدی است. توان تولید گاز و مایعات گازی میدان کنگان به ترتیب برابر با ۶۷ میلیون مترمکعب در روز و ۱۱هزارو ۳۸۰ بشکه در روز است.

میدان گازی سرخون: میدان گازی سرخون، در جنوب‌شرقی کشور در استان هرمزگان و در ۲۰کیلومتری شمال شرقی بندرعباس واقع شده که با حفر اولین حلقه چاه در سال ۱۳۵۱ وجود گاز در آن به اثبات رسید. این میدان به طور متوسط دارای ۲۷/۲۵ کیلومتر طول و ۵/۷ کیلومتر عرض و دارای دو مخزن به نام‌های گوری– سازده و جهرم– رازک است و تاکنون ۱۷ حلقه چاه در آن حفاری شده است که از ۱۶ حلقه آن بهره‌برداری می‌شود. تولید از میدان سرخون از اواخر سال ۱۳۶۵ آغاز شده و گاز تولیدی چاه‌ها برای فراروش به پالایشگاه گاز سرخون، برای مصرف شهری، صنعتی و نیروگاه‌های گازی، با یک سبک به خط لوله هفتم سراسری تزریق می‌شود؛

توان تولید روزانه گاز این میدان، برابر با ۱۵/۲میلیون مترمکعب و تولید میعانات گازی آن، ۱۱هزارو ۴۹۰ بشکه است. در سال ۱۳۸۴ با حفر اولین حلقه چاه، مخزن رازک در مدار تولید قرار گرفت و برنامه توسعه از حفر چاه‌های جدید اجرائی شد و به بهره‌برداری رسید. حفر سه حلقه چاه در مخزن رازک و یک حلقه چاه، در مخزن جهرم نیز در برنامه توسعه این مخزن گازی قرار گرفت که تاکنون حفاری سه حلقه چاه آن به پایان رسیده و در مرحله بهره‌برداری قرار دارند. پس از حفاری چاه سرخون ۱۴ و مطالعه نمودارهای اخذ شده از این چاه، ۴۴ متر از این سازند متشک کاری و مورد آزمایش‌های بهره‌دهی قرار گرفت که براساس این آزمایش‌ها، چاه سرخون ۱۴، توان تولید روزانه حدود یک میلیون مترمکعب گاز، از سازند رازک را دارد. با توجه به اینکه میزان گاز درجای سازند رازک حدود ۱/۱ برابر گاز درجای سازندهای گوری– بازده و ۴۰ درصد کل گاز درجای میدان سرخون، برآورد شده، پیش‌بینی می‌شود در سال‌های آینده با حفر چاه‌های جدید و متشک کاری چاه‌های موجود، تولید از سازند رازک به نحو چشمگیری افزایش یافته و تغییر عظیمی در تولید میدان سرخون ایجاد کند.

میدان گازی گورزین: میدان گازی گورزین در جزیره قشم در جنوب استان هرمزگان قرار دارد. این میدان، با حفر اولین چاه در سال ۱۳۴۷ کشف و پس از آن شش حلقه چاه دیگر در آن حفر شد. بهره‌برداری از این میدان، از سال ۱۳۵۹ آغاز شد و گاز حاصل از آن، ابتدا به مجتمع فراورشی گورزین ارسال شد و پس از فراروش، برای مصرف خانگی و صنعتی به بندرعباس انتقال می‌یابد. این میدان توان تولید روزانه ۲/۱میلیون مترمکعب گاز و ۵۹۰ بشکه میعانات گازی را دارد. پالایشگاه گورزین قشم، در حدود ۶۵کیلومتری غرب جزیره قشم قرار دارد. ظرفیت تولید این واحد ۲/۱ میلیون مترمکعب گاز طبیعی در روز است که از طریق خط لوله ۱۲اینچی زیر دریا، به بندرعباس منتقل می‌شود. مخزن شماره ۱۱ پالایشگاه گورزین قشم، ۲۰۰هزار بشکه کنجایش دارد. گاز تولیدی تأسیسات گورزین بخش دیگری از مصارف انرژی نیروگاه بندرعباس و پالایشگاه نفت بندرعباس را تأمین می‌کند. از طرفی مایعات گازی تثبیت‌شده پس

از ذخیره‌سازی در مخازن خونسرخ، از طریق خط لوله شش اینچی به اسکله بارگیری لافت انتقال یافته و از آنجا به خارج از کشور صادر می‌شود.

میدان گازی گشوی جنوبی: میدان گازی گشوی جنوبی، در استان هرمزگان و در ۷۰کیلومتری غرب بندرعباس قرار دارد. این میدان مستقل که ذخیره گاز درجای آن بیش از چهار تریلیون فوت‌مکعب برآورد شده، درحال اجرا و توسعه است. هدف از اجرای این طرح، استخراج و پالایش روزانه حدود ۱۴ میلیون مترمکعب گاز سبک شیرین، حدود پنج هزار بشکه نفت و هزار تن گوگرد است. طبق برنامه‌ریزی، قرار است گاز تولیدی از اینس میدان، به خط لوله سراسری هفتم منتقل و دیگر محصولات تولیدی آن، مانند نفتا و گوگرد صادر شوند. طرح توسعه میدان گازی گشوی جنوبی، برای نخستین‌بار در سال ۱۳۸۱ ابلاغ و پس از دو سال متوقف شد؛ زیرا سیاست شرکت ملی نفت بر این بود که نخست میدان‌های گازی دیگر، مانند میدان گازی پارس جنوبی، توسعه پیدا کند. فراروش پالایشگاه گشوی جنوبی، روزانه ۱۴/۱میلیون مترمکعب است و برای ساخت آن ۱/۳میلیارد دلار سرمایه‌گذاری شده‌است. میدان گشوی جنوبی، با توجه به برخورداری از گاز بسیار ترش، یک مخزن ویژه خوانده می‌شود و سیال این میدان، هم‌زمان سولفید هیدروژن و گاز کرینیک دارد. پس از تکمیل پالایشگاه گشوی جنوبی، روزانه در حدود ۱۴میلیون مترمکعب، گاز سبک شیرین، پنج هزار بشکه نفت و هزار تن گوگرد تولید خواهد شد که گاز سبک به خط لوله هفتم سراسری تزریق می‌شود؛ نفتا به بندر شهید رجایی، برای صادرات و درصدی از آن نیز به پالایشگاه بندرعباس ارسال و سولفور تولیدی نیز صادر خواهد شد.

میدان گازی تنگ بیجار: میدان گازی تنگ بیجار، در استان ایلام و در ۷۰ کیلومتری جنوب غربی شهر ایلام واقع است و که با توسعه و راه‌اندازی فاز دوم اینس طرح، ناحیه غرب ایران، از بن‌بست گازی خارج می‌شود. مخزن گازی این میدان، ظرفیت فراروش هفت میلیون مترمکعب گاز در روز را دارد که با تکمیل فاز دوم طرح توسعه میدان گازی تنگ بیجار، این ظرفیت با همکاری پالایشگاه گاز ایلام، روزانه تا ۱۰ میلیون مترمکعب، افزایش خواهد یافت. گاز مرکز بهره‌برداری تنگ بیجار، پس از فراروش، به پالایشگاه گاز ایلام ارسال و میعانات گازی نیز از سوی یک خط لوله شش اینچی، به پالایشگاه ایلام منتقل می‌شود. مرکز بهره‌برداری تنگ بیجار که در فاصله ۷۰کیلومتری شهرستان ایلام قرار دارد در سال ۱۳۸۶ به بهره‌برداری رسیده و ظرفیت فعلی فراروش آن هفت میلیون مترمکعب گاز در روز است. از جمله اهداف فاز دو اینس طرح هم تأمین خوراک مجتمع پتروشیمی ایلام و همچنین اتصال به خط لوله غرب کشور، با احداث یک خط لوله از مسیر ییازآباد و به طول ۱۲۷ کیلومتر است.

میدان گازی خانگیران: میدان گازی خانگیران، در منطقه خانگیران در ۲۵ کیلومتری شمال غربی شهر مرزی سرخس و ۱۸۰ کیلومتری شمال شرق مشهد واقع شده؛ خانگیران یکی از وسیع‌ترین مناطق عملیاتی صنعت نفت ایران است، به‌طوری‌که فاصله دو چاه در این منطقه به حدود ۶۰ کیلومتر می‌رسد و سه مخزن دارد:

۱- مخزن مُردوران که در سال ۱۳۴۷ کشف